

מא ב ג מיי פ"ח מהל'
גירושין הלכה ח סמג
עשין נ טוש"ע אה"ע סימן
קלו סעיף ד:
ד [מיי] שם ה"צ טוש"ע
שם סי' קמג סי"ו]:

מוסף תוספות

[illegible]

אף לשמעון מהו. נראה דאף לראובן ננו מספקא ליה:
ועמדה ונישאת יזה שנאסרה ע"י **א** נמצא נח במלך.
 ווא"ת והל"א אין יישובין חלין שהרי אסורה עליו משום איסור אשת איש^ג
 ומאי שנא מדתניא בתוספתא"ע עג מנח שלח תינאי לאבא ורובין ה"ו
 עג עג מנח שלח תבעי לאבא ורובין

אָזײַנ גט חוששין שׂמא תצעל להם משמע
 ״דעם״ של תנשא להם אפילו נישאח
 ה״ו גט^א ודסא א״מאזי הגט צטל וי״ל
 דהכא עמודא ונישאח^א לאחר מימת המגדש
 קסאמר^א ״והא״ צ״ל לקמן (דב.) גבי^א של
 תצעלי לאצא ולאצ״א דין חוששין שׂמא
 תצעל להם משום דאסורה להם^א לה
 לאחר חוששין שׂמא תצעל^א אע״א דאסורה
 לו^א נמי משום אשת איש מ״מ חוששין
 שׂמא תצעל לו לאחר מימת המגדש
 והיה דמוספתא^א יש לישיבה של
 תחלוק על הש״ס שלנו דהא דקתי
 והסם על מנת של תצעלי לאצא
 ולאצ״א אינו גט חוששין שׂמא תצעל
 להם היינו כלומר שאם נראה שתצעל
 להם של יהא גט וצא להשמיענו
 דצעל מנת של תישא כ״ו אפילו
 ונישאח להם הו״ גט א״נ קא משמע
 לן דעל מנת של תצעלי לאצא
 ולאצ״א אינו צעי למימר דרך נשואין^א
 אלא דרר ונות צעלמא:

אֵלִימָא בחוץ ד' אַלְעִיזֵר מִיִּשְׂרָאֵל
שְׂרִי. וְטַעמָא כִּיּוֹן דְּנִשְׂאָה
זֶה שְׁהוּמָרָה לוֹ נִתְרוּקָן לוֹ כָּל הָאִישׁוֹת
וּפְקַע אִישׁוֹת שֶׁל רֵאשׁוֹן לְגַמְרִי:
כָּא

ממזרים הא למדת שאין זה כריתות דבר אחר הרי שהיה זה שנאסרה עליו כהן ומת המגרש לא נמצאת אלמנה אצלו וגרושה אצל כל אדם וק"ו מה גרושה שהיא קלה אסורה בשביל צד גירושין שבה אשת איש שהיא חמורה לא כ"ש הא למדת שאין זה כריתות אמר להן רבי יהושע אין משיבין את הארי לאחר מיתה אמר רבא כולוה אית להו פירכא לבר מדר' אלעזר בן עזריה דלית ליה פירכא תניא נמי הכי ^אר"י יוסי רואה אני את דברי ר' אלעזר בן עזריה מדברי כולן: אמר מר גענה ר"ט ואמר הרי שהלכה זו ונשאת לאחריו של זה שנאסרה עליו ומת בלא בנים לא נמצא זה עוקר דבר מן התורה עוקר איהו עקר אלא מתנה לעקור דבר מן התורה מתנה מי קאמר לה לא סגי לה דלא מינסבא ליה לאחיה דההוא גברא אלא גורם לעקור דבר מן התורה גורם * אלא מעתה בת אחיו לא ישא שמא ימות בלא בנים ונמצא גורם לעקור דבר מן התורה * היינו פירכא ובמאי אילימא בחוץ משרא שרא ר"א דתניא ^זמורה ר"א במגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני והלכה וניסת לאחר מן השוק ונתארמלה או נתגרשה שמותרת לזה שנאסרה עליו אלא בעל מנת גענה ר' יוסי הגלילי ואמר היכן מצינו אסור לזה ומותר לזה האסור אסור לכל והמותר מותר לכל ולא והרי תרומה וקדשים שאסורה לזה ומותרת לזה באיסור אשה קא אמרינן והרי עריות באיסורות קאמרינן הרי אשת איש היינו פירכא ובמאי אילימא בעל מנת הרי יהותרה אצלו כגונת אלא בחוץ גענה ר"ע ואמר הרי שהלכה זו ונישאת לאחר מן השוק והיו לה בנים ונתארמלה או נתגרשה ועמדה ונשאת לזה שנאסרה עליו לא נמצא גט בטל ובניה ממזרין אי הכי ככולוה תנאי דעלמא נמי לא תנסיב דלמא לא מקיימא ליה לתנאיה ונמצא גט בטל ובניה ממזרין היינו פירכא ובמאי אילימא בחוץ משרא שרא ר"א דתניא מודה היה ר"א במגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני והלכה ונשאת לאחר מן השוק ונתארמלה או נתגרשה שמותרת לזה שנאסרה עליו אלא בעל מנת דבר אחר הרי שהיה זה שנאסרה עליו כהן ומת המגרש לא נמצאת אלמנה אצלו וגרושה אצל כל אדם וקל וחומר ומה גרושה שהיא קלה אסורה משום צד גירושין שבה אשת איש חמורה לא כל שכן ובמאי אילימא בעל מנת

פ' פירא. דקאמער רבא לעיל: הרי הוטרפא אללו צונוט. דהא על מנת שלא תנשאי הוא דקאמר וקי רבי יוסי הגלילי לפלוגמא דר"א הילכך פריך ליה הא שאסורה עליו לגמרי דלגביה לא איגרישה: הרי

מאי דאמר שרא. דהאי לראובן ושמעון דהדר אמר לה קודם מסירה
אף לראובן ושמעון קאמר ואינו שזיר: או דלמא. האי לראובן ושמעון
דהדר קאמר חזרה היא שחזר והפך מנחו לומר לראובן ושמעון אני
ממירך לנדם ותאסרי על הכלל: בעי רב אשי אף לשמעון מהו.

אמר לה חוץ מראובן ושמעון וחזר ואמר אף לשמעון מהו אם תימלי לומר היכא דחזר ואמר לשמעון ולא אמר אף דוקא לשמעון קאמר הכא מצי כיון דאמר אף ודאי המירה לשיניהם דהאי אף ארראובן קאי ואע"ג דלך הזכיר שמו: או דלמא. לשמעון ולא לראובן ויהי אף קולו. עלמא רב: **נענה.** הרים קולו. כל עניה הקטובה צבורה ברחם הול היא:

הרי שכלה זו. אחר גירושיה:
וניסא לאחיו. של אותו האיש שנאסרה
עליו בגירושין: עוקר דבר. מלות
יצום שאסורה להמייבם לו: שאין
זה כריסות. האמורה בתורה שלא
אמרה תורה כריתות העוקר דבר
מן התורה. הכורס צינו לצינה.
והרי אכתי אבידא ביה ליתאקסר על
אותו האיש: לא נמלא גט צטל
למפרע. שהרי אמר לה על מנת
שלא תנשא לפלוני: וצניה. מן
האמצעי ממורין: שאין זה כריסות.
לא אמרה תורה כריתות המציא את
ישראל ליד פסול: לא נמלא
לאמנה. אלא כן זה דהא לגביה
לא איגרסה: גרשה אלא כל אדם.
ועל ידי ד גירושין שזה אסרה
הכתוב עליו כדאמרן לעיל גרשה
מאישה ל צדו אסורה לכהונה: וק"ו.
והרי דברים ק"ו שאתה למד הימנו
שכלמי מיתת המגרש תהא אסורה
לכל מפני ד אישות שזה: ומה.
איסור גרשה שהוא קל דליתא אלא
לאו גזלמא חזינו שאסורה מל חלו

וזה שיהא אלתמה אכלו מפני כל גירושין
שבה: **אשם איש** שיהא חמורה.
אינו דין שתאסר אכל מי י' שהתירו
אכלו מפני כל אישות שבה: אין
משיצין אם הארי לאחר מיתה.
אם היה קיים שמה יחזיר לכם
תשובה: **איש** להו פירכא. כדמפרש
ואול לקמיה בתר פיעתא דברייתא:
איבו ערק. כלומר וכי הוא עוקר
ממש הרי נעקר מאליו בגרמא ערוך
עוקר משמע העושה איסור בידיים
ויבומין הללו אינן מוטלין עליו
ליבמה שיהא הוא עוקרן: **בה אחיו**
לא ישא. שלא יוכל האב ליבם אם
בתו: היינו פירכא. דאמר רבא
לכולהו אית להו פירכא: **ובמאי**. מוקי
רי"ט פוגמא דר"א ורבנן: **אי**
בחוק מישאש שרי לה רבי אינעור.
להתיבס לו מאחר שניסת לאחר
ונתקה מאישות הראשון לגמרי:
אלא בעל מנס. מוקי לה דכיון
דנתקה הוא ולא איתקיים נמצא גט
בטל למפרע וקיימא בזיסור אשם
איש. תרומה וקדשים. אסורין
לישראל ומותרין לכהנים: **עריסות**.
בתו ואחיות: **באישות קאמרין**.
למסרה ע"י תלושין: **אשם איש**.

(א) [מוספתא פ"ז]
(ב) [בתוס' אהרנ' ר' טרפור
ורבי יוסף הגלילי ור"א
בן עזריה ור"א ור"י
מוספתא פ"ז מה' ד"ה אמר
ר"ע ומה ששטמא שס',
(ג) [מוספתא שס', (ד) ע"י
מוספתא שס' ד"ה מודא',
(ה) ש"ך לך פנ'; (ו) ע"כ
ש"ך לך פנ'; (ז) [דף
פנ' (ח) ויקרא כ"א,
(ט) ז"ל שמואל, רש"י,
(י) ע"י מוספתא פ"ד ה"ט
ובגהות כח"י שס' ובגהות
ביטורים, (יא) כדלקמן דף
פנ'.

גליון הש"ס

בְּנֵי אֱלֹהִים מִתְּחִלָּה בָּתִּי
 אֲדָרְכֶם יְיָ שֹׁמֵר יְיָ יְמוֹתָם
 אֲדָרְכֶם עַל עֵינֵי מוֹסֵר
 סֶסֶק מִלֵּא: שֶׁם אֱלֹהִים
 חֲיִינוּ מִתְּחִלָּה בְּחוּצוֹ בְּתֵיבָה
 יִפְרָא. לֵאמֹר וְכִי לֹא
 לְדַעוּ מִשְׁמֹתָם יִדְּבֹק וְלֹא
 נִשְׁתַּלְּטוּ מֵעַד הַיּוֹם אֲנִי
 עֹקֵר מֵעַלְיָם תִּחְלֵי
 וְנִשְׁתַּלְּטוּ לָפָנַי לְיִשְׂרָאֵל
 וְעַד הַיּוֹם גַּם לֹא אֶלֶס
 לְדֹאֵל לִי לִינֵס דָּלָא יִשְׂקֵךְ
 הַתַּחְלִי וְיִשְׁתַּלְּטוּ עַד וְכֹסֶם
 עַד עַד דְּהִינִי אֲנִי
 פִּשְׁתֵּרֶת לְרַחֵם דָּלָא דְּמִי
 לְחֹתוֹם אֶשֶׁה לְחִמִּי לֵאמֹר
 עַד עַד עַד עַד עַד עַד עַד
 וְכֹה כִּיּוֹן דְּקוֹקוּסָה
 וְאֶפְסֵיכִי אֲדָרְכֶם לְיִשְׂרָאֵל
 מִתְּחִלָּה וְכֹה וְכֹה וְכֹה
 עֲקִירֹת הַנְּהוּם וְלֹאֲנִי:
 מִמֵּי שֶׁ מוֹדֵר רַ"א וְכֹה:
 לֵי עַל תִּשְׁמַעְתָּ מִתְּחִלָּה
 לְרַחֲמֵיכֶם וְאֶחְסֵיכֶם וְאֶת
 דָּלָא יִמֵּי לִדְרִין דְּלֹאֲנוּן
 מִשְׁעִיד כְּסִינִי פְלוּי דִּהְיֵנָּה
 נִשְׁכַּח וְכֹה קִיָּאֵם הַסְּרִיגָה
 בְּכַשְׁתָּ וְכֹה לִחְלֵל דְּמִתְּחִלָּה
 אֲחִיכִי כֹה לֹא הִשְׁעִיד
 כְּסִינִי לְכַשְׁתִּיבִיר דְּהוּאֵל
 וְפִסְקָה פִּסְקָה: